

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף י"ד ע"א

הקדמת תיקוני הזוהר

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (י"ג ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

דא אספקלריא דנהרא באנפוי דאדם, דמינה תליין אודנין ועינין וחוטמא ופומא, דאינון מנהיגי גופא ואברין דיליה, כגוונא דטעמי, דאינון מנהיגי אתוון ונקודי דאורייתא, כמה דשפון ושינין וחיך ולשון וגרון אנון משמשין לאתוון, הכי כגוונא דא כנפי עינא ועפעפי עינא ותלת גווי דעינא, אינון משמשין לעינא, וכלא אתקשר בחמש נקודין כגוונא דא אאאא, אתוון ונקודי חמש בגו חמש, ועלייהו אתמר (דברים כט ט) ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל הא חמשה, טפכם נשיכם וגרד אשר בקרב מחנה מחטב עציה עד שאב מימיה הא חמש אחרנין, חמש לגו חמש אלין ה'ה, ומניהו אתיהיבו עשר דברן דא י', (שמות כו טו) וכל העם רואים את הקולות מסטרא דו'.

תרגום לעברית

כזהר הרקיע, זו אספקלריה המאירה בפני אדם, שממנה תלויים האזנים והעינים וחטם ופה שהם מנהיגי הגוף ואיבריו, כמו שהטעמים הם מנהיגי האותיות והנקודות שבתורה, כמו ששפתים ושנים וחד ולשון וגרון משמשים לאותיות, כך כמו זה כנפי העין ועפעפים של העין, ושלשת גווי העין הם משמשים את העין, והכל נקשר בחמש נקודות כמו זה: אאאא. אותיות ונקודות חמש בתוך חמש, ועליהם נאמר ראשיכם

שְׁבִטֵיכֶם זְקֵנֵיכֶם וְשֹׁטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל - הָרִי חֲמֹשֶׁה. טַפְּכֶם נְשִׁיכֶם וְגֵרְךָ אֲשֶׁר
בְּקֶרֶב מַחֲנֶיךָ מִחֹטֵט עֲצִיךָ עַד שֹׁאֵב מִימֶיךָ - הָרִי חֲמֹשֶׁה אַחֲרֵיכֶם, חֲמֹשׁ בְּתוֹךְ חֲמֹשׁ, אֵלֶּה
ה' ה', וּמֵהֶם נִתְּנוּ עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרוֹת, זֶה י', וְכָל הָעָם רֹאִים אֶת הַקּוֹלֶת, מֵצֵד שֶׁל ו'.

טקסט התיקונים

דָּבָר אַחֵר וְהַמְשָׁכִילִים, אֵלֶּיךָ מֵאֲרִי מִקְרָא בְּעֲשִׂיָּה, יִזְהִירוּ אֵלֶיךָ מֵאֲרִי מִשְׁנָה בִּיצִירָה,
דְּאִינוֹן מֵאֲרִי מִתְּנִיתִין מ' ט' אֲנַפִּין טָהוֹר וּמ' ט' אֲנַפִּין טָמֵא, מ' ט' אֲנַפִּין טָהוֹר אֲנוֹן מ' ט'
אֲתוֹנוֹן דְּפִרְשָׁה דִּיחֻדָּא עֲלָא דְאִיהוּ שְׁמַע יִשְׂרָאֵל כ' ה' אֲתוֹנוֹן, וְכ' ד' אֲתוֹנוֹן דְּפִרְשָׁה
תְּנִינָא דִּיחֻדָּא דְאִיהוּ בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, כ' ה' אֲתוֹנוֹן עֲלִיָּהוּ אֲתָמֵר
(שְׁמוֹת יט ג) כֹּה תֹאמַר לְבֵית יַעֲקֹב, וּבְכ' ד' אֲתוֹנוֹן דְּכָלִּיל בְּהוֹן כ' ד' סְפָרִים, דְּאִינוֹן
כ' ד' דְּשָׁאִיב מִן יָמָא דְאֹרִיָּתָא, אֲתָמֵר בְּהוֹן וְתִגִּיד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל, וּמֵאִי נִיהוּ דְשָׁאִיבִין
מִנִּיהּ הָאִי כ' ד' דְאִיהוּ שְׁכִינָתָא, כָּלִילָא מְכ' ד' סְפָרִי דְאֹרִיָּתָא, דָּא צְדִיק, דְאִיהוּ נָהָר
דְּנָפִיק מֵעֵדֶן עֲלָא, בְּגִין דְּנַחֲתִית בֵּיהּ ו', דְאִיהוּ בֶן י' ה'.

תרגום לעברית

דָּבָר אַחֵר וְהַמְשָׁכִילִים - אֵלֶּיךָ מֵאֲרִי מִקְרָא בְּעֲשִׂיָּה. יִזְהִירוּ - אֵלֶּה בְּעֲלֵי מִשְׁנָה בִּיצִירָה,
שְׁהֵם חֲכָמֵי הַמִּשְׁנָה אֲרַבְעִים וְתִשְׁעָה פָּנִים טָהוֹר וְאֲרַבְעִים וְתִשְׁעָה פָּנִים טָמֵא. אֲרַבְעִים
וְתִשְׁעָה פָּנִים טָהוֹר הֵם אֲרַבְעִים וְתִשְׁעָה אוֹתִיּוֹת שֶׁל פִּרְשַׁת הַיְחֻד הָעֲלִיוֹנָה, שְׁהִיא שְׁמַע
יִשְׂרָאֵל, עֲשָׂרִים וְחֲמִשׁ אוֹתִיּוֹת, וְעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שֶׁל הַפִּרְשָׁה הַשְּׁנִיָּה שֶׁל הַיְחֻד,
שְׁהִיא בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד, עֲשָׂרִים וְחֲמִשׁ אוֹתִיּוֹת שְׁעֲלִיָּהוּ נֹאמֵר כ' ה'
תֹּאמַר לְבֵית יַעֲקֹב. וּבְעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת שְׁכֻלּוּלִים בָּהֶם עֲשָׂרִים וְאַרְבַּע סְפָרִים,
שְׁהֵם כ' ד' שְׁשׂוֹאֵב מִן הַתּוֹרָה, נֹאמֵר בָּהֶם וְתִגִּיד לְבָנֵי יִשְׂרָאֵל. וּמִיָּהוּ שְׁשׂוֹאֵבִים מִמֶּנּוּ
כ' ד' הָלָלוּ, שְׁהִיא שְׁכִינָה, כָּלִילָה מֵעֲשָׂרִים וְאַרְבַּע סְפָרֵי הַתּוֹרָה? זֶה צְדִיק, שְׁהוּא נָהָר
יוֹצֵא מֵעֵדֶן הָעֲלִיוֹן, מִשּׁוֹם שִׁיּוּרָד בּוֹ ו', שְׁהוּא בֶן י' ה'.

ובגלותא אסתלק מניה, ואתמר ביה (ישעיהו יט ה) ונהר יחרב ויבש, יחרב בבית ראשון, ויבש בבית שני, ואיהו דך בכ"ד ספרים, ועם כל דא דאיהו חרב ויבש, אתמר ביה אל ישוב דך נכלם (תהלים עד כא), אל ישוב דך, דאיהו צדיק ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, ד'ה בשכינתא, דאיהי כ"ד אתון ד'חודא, עליה אתמר (מלכים א ב מה) והמלך שלמה ברוך, ועל אלין כ"ד אתון אתמר (ישעיהו נד יב) ושמתי כ"דכ"ד שמשותף וכו', האי עני איהו ד'ה, ובת זוגיה דכ"ה, ואיהי כד"ה על שכמה, כ"ד ה', דאיהי חמשה חומשי תורה, ואינון ה' אצבעאן, דבהון אתמר (בראשית כד טז) ותמלא כד"ה ותעל.

תרגום לעברית

ובגלות הסתלק ממנו, ונאמר בו ונהר יחרב ויבש. יחרב בבית ראשון, ויבש בבית שני. והוא דך בעשרים וארבעה ספרים. ועם כל זה שהוא יבש וחרב, נאמר בו אל ישב דך נכלם. אל ישב דך, שהוא צדיק, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד, דך בשכינה שהיא עשרים וארבע אותיות היחוד, עליה נאמר והמלך שלמה ברוך. ועל אלו עשרים וארבע האותיות נאמר, ושמתי כדכ"ד שמשותף וכו'. העני תזה הוא ד'ה, ובת זוגו דכ"ה, והיא כד"ה על שכמה. כ"ד ה', שהיא חמשה חומשי תורה, והם ה' אצבעות שבהם נאמר ותמלא כד"ה ותעל.

טקסט התיקונים

ומאין שואבין, מכ"ה אתון, ורזא דמלה כ"ה תברכו את בני ישראל (במדבר ו כג), את ודאי, במאי אתברכת ואתמליאת, באת ו' דאיהו כליל שית תיבין ד'חודא, דאינון שמע ישראל יהו"ה אלהינו יהו"ה אחד, וביה אתעבדת אות.

ומאין שואכים? מעשרים וחמש אותיות, וסוד הדבר - כ"ה תברכו את בני ישראל, את ודאי, במה מתברכת ומתמלאת? באות ו' שהוא כולל שש תבות היחוד, שהם שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד, ובו היא נעשית אות.

טקסט התיקונים

כ"ה איהי אימא עלאה ימא דאורייתא, ו' נהר דנפיק מתמן, ומניה אתמליאת כ"ד דאיהי שכינתא תתאה, ומנה אתשקא בגלותא, מה דהוה בקדמיתא היא אתשקא מניה, ורזא דמלה (בראשית כד יח) ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו, ועלה אתמר ותאמר שתה אדוני, דאיהו אדון דילה, ותכל להשקותו ותאמר גם לגמלי' אשאב, אליו רמ' ח תיבין דקריאת שמע, דאינון שקילין לרמ' ח פקודין דאורייתא, דבהון גמול' י חלב ינקין, ועתיקי משדים, דאתמר בהון (שיר ז ז) שני שדיה כשני עפרים תאומי צביה, ואינון תרי לוחי אורייתא.

תרגום לעברית

כ"ה היא אם העליונה, הים של התורה, ו' נהר שיוצא משם, וממנו מתמלאת כ"ד, שהיא שכינה תחתונה, וממנו נשקית בגלות. מה שהיה בהתחלה - היא השקתה ממנו. וסוד הדבר - ותמהר ותורד כדה על ידה ותשקהו. ועליה נאמר ותאמר שתה אדוני, שהוא אדון שלה. ותכל להשקותו ותאמר גם לגמלי' אשאב. אלו מאתים ארבעים ושמונה תבות של קריאת שמע ששקולות למאתים ארבעים ושמונה מצוות התורה, שבהן גמול' י חלב ינקים ועתיקי משדים, שנאמר בהם שני שדיה תאומי צביה, והם שני לוחות התורה.

כ"ה איהי שכינתא עלאה, דבה נפקו ישראל ממצרים, כמה דאת אמר (שמות יא ד) כה אמר יהו"ה כחצות הלילה וכו', איהי כ"ה אתוון ד'יחודא דשחרית, וכ"ה אתוון ד'יחודא דערבית, ושמתי פ'דכ"ד שמשותיה (ישעיהו נד יב) דא שכינתא תתאה, דאיהי כ"ד אתוון ד'יחודא קדמאה דשחרית, וכ"ד אתוון ד'יחודא דערבית.

תרגום לעברית

כ"ה היא השכינה העליונה שבה יצאו ישראל ממצרים, כמו שנאמר כה אמר יהו"ה כחצות הלילה וכו'. היא עשרים וחמש אותיות של היחוד של שחרית, ועשרים וחמש אותיות היחוד של ערבית. ושמתי פ'דכ"ד שמשותיה - זו שכינה תחתונה, שהיא כ"ד אותיות היחוד של שחרית וכ"ד אותיות היחוד של ערבית.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (י"ד ע"ב) ♦

טקסט התיקונים

כ"ה כ"ד דשחרית אינון מ"ט אנפין, ואית מ"ט אנפין לתתא מסטרא ד'ישראל זוטא דאיהו מטטרו"ן, ואיהו מ"ט אנפין, ובהון ז'הירו מארי משנה, דאיהי תנ"ינא להלכה שפחה דיליה, בגין כי מרדכי היהודי משנה למלך (אסתר ו ג), כגוונא דא משנה,

תרגום לעברית

כ"ה כ"ד של שחרית הם ארבעים ותשעה פנים, ויש ארבעים ותשעה פנים למטה מצד של ישראל הקטן, שהוא מטטרו"ן, והוא ארבעים ותשעה פנים. ובהם ז'הירו בעלי המשנה, שהיא שניה להלכה, השפחה שלו, משום כי מרדכי היהודי משנה למלך, כמו זה משנה - משנה למלך, ובו ז'הירו בעלי המשנה. כזהר הרקיע, זו הלכה, שהיא קבלה למשה מסיני, וכמה עלמות יש לה, שהן הלכות פסוקות, שנאמר בהן ועלמות אין מספר, והיא עולה על כלם. זהו שכתוב ואת עלית על כלנה, והיא עם כלם, כמו שבארוהו הלכה כרבים.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):
creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

